

fakultative opgaver og myndighedsopgaver og den slags ting, er jeg helt åben over for at tage diskussionen. Jeg har nemlig grundlæggende stor tiltro til det lokale selvstyre, og i øvrigt kommer de 98 nye kommuner jo også til at leve i et helt nyt klima af offentlighed, fordi den lokale og regionale dagspresse alt andet lige kan stille skarpere ind på det, der foregår, når der kun er 98 og ikke 271 kommuner. Jeg har så meget tiltro til det, at jeg sådan set gerne vil være med til at diskutere, om vi kan droppe detailreguleringen, når bare vi følger det samme formål. Så det er en dårlig idé at brænde det her lovforslag, i hvert fald er det en dårlig idé, hvis man så ikke sætter et andet i stedet.

Kl. 12.00

Jeg tager det bare frem som et konkret eksempel på, hvad vi efterfølgende måske kunne bruge den her debat til helt konkret, nemlig hver gang vi møder noget lovgivning, der retter sig mod den kommunale sektor, da lige at reflektere over, om mål og midler harmonerer med hinanden. Og helt konkret: Jeg vil gerne vil være med til at diskutere det her konkrete lovforslag.

Jeg tror for så vidt ikke, at jeg vil sige meget mere, for jeg vil egentlig gerne kunne slutte i det positive hjørne og sige, at jeg sådan set fornemmer, at der ret bredt er en enighed om, at vi skal fokusere på det her dilemma og vi aldrig finder løsningen, men at det vil være en løbende udfordring for nationale politikere til alle tider at have det her dilemma for øje.

Lad mig slutte med det, for det er formentlig perspektivløst at bevæge sig ud i en debat om det hykleri, der gemmer sig i, at de partier, der nu beskylder regeringen for at detailregulere, er de samme partier, som var de mest nølende i relation til at betro kommunestyret flere opgaver. Hver gang, der var et forslag om at give kommunestyret en ny opgave, var kravene fra oppositionen, at hvis vi overhovedet skulle spekulere på at flytte ansvaret for den fysiske planlægning ud i kommunerne, så skulle vi da i hvert fald have bundet det ind i et hav af regler. Og hvis vi skal flytte det sociale ansvar fuldt ud i kommunerne, så skal vi i hvert fald have det bundet ind i en lang række procesregler.

Det har jo været den røde tråd igennem hele det forhandlingsforløb, der var op til kommunalreformsaftaleindgåelsen, men det vil jeg slet ikke nævne, for det ville være at slutte for destruktivt i forhold til, hvad der kunne være en positiv konklusion. Så lad mig stoppe med det.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger. Men jeg vil godt allerede nu annoncere, at det er min hensigt at gennemføre de korte bemærkninger, men vente med afstemningen til kl. 13.

Så er det fru Pia Gjellerup for en kort bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Så kan jeg som en service til formanden sige, at jeg også ønsker ordet i anden omgang, så det var en klog beslutning uden at vide, hvor klog.

Men til ministeren: Jeg er meget glad for overvejelserne om L 136. Jeg er faktisk meget enig i, at man bliver nødt til at gøre noget, men den form er netop et eksempel på, at der bevæger vi os alt for langt ind, og der får vi lavet nogle regler, som i øvrigt bare bliver frygtelig uklare, med et hav af mærkelige afgrænsninger, som vil virke som sådan lidt regeltyranni både for dem, det går ud over, og for dem, der i kommunerne skal sidde og følge dem som administratører. Så det kunne være et godt udkomme.

Så er jeg lidt ked af, at ministeren ikke, selv om han har positive bemærkninger om forslaget til vedtagelse fra de fire oppositionspartier, vil tage skridtet videre og overveje, om det egentlig ikke er en idé. Jeg prøvede jo at sige til nogle af de borgerlige ordførere, at man kunne overveje – man behøver ikke at vedtage det i dag – om man i virkeligheden ikke gerne ville lave det under en eller anden form og så vende tilbage til en diskussion med Folketingets partier om, hvordan vi kunne gøre det. Det havde jeg håbet var lidt mere positivt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Med hensyn til L 136: Ja, lad os finde en løsning på det. Hvis vi kan erstatte de her meget detaljerede bestemmelser med en bredere hjemmel til den enkelte kommune til at kunne anvende reklamen, selvfølgelig med begrænsninger i forhold til anden lovgivning etc., så diskuterer jeg det meget, meget, meget gerne, og jeg tror, at det kunne give en meget kort og meget enkel lovgivning. Men det kræver selvfølgelig, at man tør slippe noget mere frihed løs. Det tør vi godt, hvis der er et bredt flertal, der med os er indstillet på det.

Så vil jeg sige omkring vedtagelserne i øvrigt, at jeg hæfter mig ved, at forslaget fra Venstre,